

Beertje Bob zegt: 'nee!'

Houd mama Beer recht omhoog en leg uw hand met Beertje Bob op uw schoot, evt. met een dekantje (zakdoek) over hem heen.

Mama: Beertje Bob, sta je nu op?

*Beertje Bob komt langzaam omhoog,
hij gaapt een paar keer en gaat weer grommend liggen.*

Bob: Nee mama, ik ben zó moe,
ik doe nog fijn mijn ogen toe.

Mama: Beertje Bob, kom je eruit?

Dan was ik vlug je berensnuit.

Beertje Bob komt weer omhoog en fluistert:

Ik knijp er stiekem tussenuit,
of ik geef een bromgeluid.

Maar dat gespetter en gespat
vind ik veel te koud en nat!

Mama: Beertje Bob, kleed je nu aan,
je blauwe broek vind ik mooi staan.

Bob: Ik draag die blauwe broek niet graag,
ik wil een rode broek vandaag.

Mama: Mijn eigenwijze beertje Bob,
eet je vlug je broodje op?

Bob: Nee, mama Beer, ik sluit mijn bek,
want ik heb geen berentrek.

Mama: Luister kleine Beertje Bob,
ruim je al je speelgoed op?

Bob: Nee, mijn berenbuik doet zeer,
dat doe ik wel een andere keer.

Mama: Beertje Bob, houd je nu op?!

Jij zegt steeds maar nee, nee, nee,
ik ben daar niet tevreden mee.

Jij moet met je berenoren,
beter naar je mama horen.

Wil je nog naar school vandaag?

Doe dan vlug wat ik je vraag!

Bob: Goed mama, ik zal het doen,
krijg ik dan een berenzoen?
Ik kom vlug mijn bedje uit,
en ik was mijn berensnuit.
Ik doe mijn blauwe broek snel aan.
En ik laat geen broodjes staan.
't Speelgoed ruim ik aan de kant,
netjes in de speelgoedmand.
Dan doe ik mijn jasje aan,
om naar de berenschool te gaan.
Ik ben vlug klaar en het is fijn
om mama's grote beer te zijn!"

